

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 4. Hincmarus Laudunensis submittitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. spoliare Ecclesias, & facinora antehac
 A. C. 870. inaudita patrare. Tandem sapius mo-
 nitum Rex parens comprehendi, & in
 hoc Concilio tanquam Clericum judica-
 ri iussit, cumque præterea læsæ fidei at-
 que seditionis in patrem & Regem reus
 deprehenderetur, Rex Abbatii priva-
 tum Silvanecti carceri mancipavit.

§. IV.

Hincmarus Laudunensis submittitur.

In eodem Concilio Attiniacensi Hinc-
 marus Episcopus Laudunensis iterum
 tanquam Regi & Archiepiscopo suo Hinc-
 maro Remensi refractarius accusatus est.

Sup. Lib. Cum duos libellos intra breve temporis
LI. §. 26. 22. spatium ad Regem misisset, in quos con-
Conc. Duz. gesserat multos Canones ad defenden-
2. c. 13. dam causam & appellationem suam, vi-
Narrat. to. 8 tuperandum vero Archiepiscopum suum,
Conc. p. 1837 Hincmarus Remensis respondit, edita
Hincm. ep. 35 quinquaginta quinque capitulorum apo-
to. 2. p. 603. logia, quam in Concilio Attiniacensi le-
 gendum obtulit. Tandem indulgit Rex,
 ut Episcopus Laudunensis secundum ri-
 gorem Judicii Ecclesiastici non habere-
 tur, edixitque, satis fore, si dato chiro-
 grapho Regi & Archiepiscopo obedien-
 tiam promitteret.

Episcopo Laudunensi id recusante,
 accedens ad eum Frotarius Archiepisco-
 pus Burdegalensis, cum a Sessione Con-
 cili

cilii reverteretur, quæsit, cur nollet subscribere, quandoquidem nullum subiret periculum? Ille respondit: *Non subscribam, nisi cognatus meus datis literis promiserit, se jura Ecclesie meæ nunquam læsurum.* Reposuit Frotarius: *Hoc tibi ille non denegabit.* Mox Frotarius cum Ænea Parisiensi, lateri admotus Hincmari Remensis, in loco Sessionis adhucdum Odoni Episcopo Bellovacensi apud fenestram colloquentis, dixit: *Frater noster Hincmarus vult Libello subscribere, (*) quo facto, pacem habebitis, prout patrem & filium, Archiepiscopum & Suffraganeum habere decet.* Hincmaro Remensi his auditis ingens gaudium proficiente, adducitur ipse nepos, qui apud aliam fenestram cum quibusdam Episcopis substitute rat. Is cum dixisset, cupere se solum soli colloqui, ait: *Non te suspectum habeo, sed Successorem tuum.* Tum avunculo ad nepotem dicente; dictaret ipse libellum, qualem vellet, hic rogavit, ut potius eum avunculus præscriberet.

Mox

(*) Observandum, quod Frotarius presserit silentio conditionem ab Episcopo Laudunensi adjectam, videlicet, si Remensis datis literis promitteret, se prærogativas Ecclesie Laudunensis non læsurum.

Sæculum IX,
A. C. 870.

Conc. Duz.

Sæculum IX.

A. C. 870.Causa Hinc-
mari Lau-
dunensis.

Mox redeunt ad fenestram, ubi Æneas & Odo stabant, dicitque Hincmarus Remensis ad Odonem; codicillos suos expromeret, & exararet literas, quibus Hincmarus Laudunensis subscriberet. Scripsit Odo, & postquam ambo Hincmari deinde, quæ videbantur, mutassent, Hincmarus Remensis dixit ad Odonem; hunc libellum nitide descriptum postridie afferret, cui Hincmarus Laudunensis in Concilio subscriberet. Sed Hincmaro Laudunensi respondente, se febre vexari, & cupere hac die ab isto negotio liberari, postridie ad reparandam valetudinem in lacerto venam solvi curaturus, Hincmarus Remensis ad Odonem; Regis Cancellarium adiret, pergamenum & atramentum peteret, atque illico scriberet. Ad Æneam tamen conversus, Hincmarus Laudunensis in paucis amicum, ait, melius utique se facturos, si rem in alteram diem differrent, Æneas Laudunensi persuasit, ut expectaret.

Altera luce, feria sexta decima sexta Junii anno octingentesimo septuagesimo Hincmarus Laudunensis, Concilium intrans, ore professus est, quod scripto continebat libellus in hunc modum: *Ego Hincmarus Episcopus Laudunensis deinceps fidelis & obediens ero Regi Carolo Domino meo pro Ministerii mei vocatione*

tione prout Vasallus Domino suo & E-
piscopus Regi suo subditus esse debet. Sæculum IX.
A. C. 870.

Promitto etiam, recepturum me & ob-
secuturum privilegio Hincmari Metro-
politani Remensis secundum Canones &
Sacrae Sedis Decreta per Canones ap-
probata. Tum Odone ei calamum por-
rigente subscripsit coram omnibus, &
libellum sua manu Regi atque deinde a-
vunculo suo obtulit; ipse vero ab utro-
que osculum pacis accepit. Die se-
quente decima septima Junii, priusquam
Hincmarus Remensis in Concilium in-
grederetur, Harduicus Archiepiscopus
Vesuntinus ad eum dixit; Hincmarum
Laudunensem ipsi mittere paginam, ro-
gare etiam, ut subscriberet, & sibi secre-
to redderet. Remensis acceptam pa-
ginam recondit, eam, soluta Sessione,
lecturus; sed postea, nemine eam re-
poscente, indecorum fore credidit, si
Archiepiscopus libellum manu sua sub-
scriptum Suffraganeo suo dare compell-
leretur.

Cum Hincmarus Laudunensis hoc
modo Regi, & Avunculo suo satisfacis-
set, restabat, ut etiam lis cum Norman-
do aliisque privatis, querelas moventi-
bus, componeretur. Promisit Laudu-
nensis, se arbitrium trium Episcoporum,
quos ejus Avunculus nominaverat, A-
ctuardi Teruanensis, Ragenelmi Torna-
censis,

ep. 35.
p. 601.

ibid. p. 604.

Sæculum IX.

A.C. 870.Hincmari
fuga.to. 2. p. 351.
604.p. 605.
Conc. Duz.
p. 1. c. 5.

censis, & Joannis Cameracensis receptu-
rum. Jamque aliqui Articuli Rege præ-
sente fuerant definiti, inter alios, pagum
Pulliacensem Normando esse restituen-
dum, cum Hincmarus Laudunensis, no-
xia sibi hæc pacta existimans, priusquam
dies ad componendos reliquos articulos
præstituta advenisset, noctu & insciis o-
mnibus Attiniaco re infecta abiit. In-
de secunda die Julii Diaconum ad Avun-
culum suum misit cum Epistola, in qua
dicebat: *Non te latet, me jam secundo
ab Hadriano Papa fuisse vocatum, mi-
que anno præterito Vermeria licentiam
eundi Romam, sicut iterum nuper Atti-
niaci petiisse. Itaque, obsecro te! fac
ut a Rege hanc potestatem impetrem, quo
possim voto edito, & Pontificis imperio
satisfacere. Secus, scias velim, me contra
ejus mandata tibi obsequi non posse.*

Hincmarus Remensis nullas dedit
responsorias, sed Rex datis literis redire
jussit, cui ille per Epistolam respondit,
excusans se, quod febricula laborans so-
lis æstum ferre non posset. Ceterum,
rursus Romam proficiscendi licentiam
postulabat. Rex vero, præsentibus E-
piscopis, ei rescribi jussit, rem esse ad-
miracione omnino dignam, quod ad su-
scipiendam profectionem Romanam sa-
tis valeret, & tamen ad se venire non
posset.

Hic

Hic fuit exitus Concilii Attiniacen- Sæculum IX.
 sis, cumque Hincmarus Laudunensis se- A. C. 870.
 quente mense Septembri, & exinde sæ-
 pius ad Regem se contulisset, nullam
 amplius de itinere Romam suscipiendo
 mentionem iniecit, sed datis ad Papam
 literis contra Regem Carolum, & Ar-
 chiepiscopum Avunculum suum conque-
 stus est, inita societate cum Principe
 Carlomanno, qui auxilium Papæ con-
 tra parentem flagitabat.

§. V.

Prærogatiuæ Archiepiscoporum.

In Libro quinquaginta quinque Capitu- Cap. 6. p. 407
 lorum ab Hincmaro Remensi edito
 non nulli articuli sunt notatu digni. Ar-
 chiepiscopi prærogativas in hunc mo-
 dum exponit: *Jure Archiepiscopali mi-*
hi competit, te () ad Concilium vocare,*
& Judicium contra te instituire, si absis
sine justa causa; & si habeas, eam in E-
pistola ab aliquo Fratrum tuorum mihi
reddenda, aperias. Meum est in tota mea
provincia ad Concilium celebrandum lo-
cum deligere. Si quis accusare te velit,
coram me actionem moveat. Meum est,
tibi Judices dare, aut a te delectos ap-
proba-

(*) Sermo ad Hincmarum Laudunensem
 dirigitur.